

Verba contracta auf -έω

► Die entscheidenden Fragen:

- Kann ich die Form – trotz Kontraktion – bestimmen?
- Lässt sich an der Form leicht erkennen, dass es sich um ein Verbum contractum handelt?

► Hilfreich:

- Kenntnis der primären und sekundären Personalendungen Aktiv und Medium
- das Augment:
 - ist immer mit den **sekundären** Personalendungen verbunden
 - tritt nur im **Indikativ** auf
- der Akzent

Aktiv	Indikativ Präsens	Indikativ Imperfekt
Sg. 1. ποιῶ	ω [ποιέ ω]	Sg. 1. ἐποίουν ν [ἐποίε ον]
2. ποιεῖς	εις [ποιέ εις]	2. ἐποίεις ς [ἐποίε ες]
3. ποιεῖ	ει [ποιέ ει]	3. ἐποίει θ [ἐποίε ε]
Pl. 1. ποιοῦμεν	μεν [ποιέ ομεν]	Pl. 1. ἐποιοῦμεν μεν [ἐποίε ομεν]
2. ποιεῖτε	τε [ποιέ ετε]	2. ἐποιεῖτε τε [ἐποίε ετε]
3. ποιοῦσι(ν)	σι [ποιέ ουσι]	3. ἐποίουν ν [ἐποίε ον]
Infinitiv: ποιεῖν	[ποιέ ειν]	Partizip: ποιῶν, ποιοῦντος [ποιέ ων] ποιοῦσα, ποιούσης [ποιέ ουσα] ποιοῦν, ποιοῦντος [ποιέ ον]
Imperativ: 2. Sg. ποίει [ποίε ε] — 2. Pl. ποιεῖτε [= Indikativ Präsens]		

Med./Pass.	Indikativ Präsens	Indikativ Imperfekt
Sg. 1. ποιοῦμαι	μαι [ποιέ ομαι]	Sg. 1. ἐποιούμην μην [ἐποιε όμην]
2. ποιῇ	σαι (η) [ποιέ η]	2. ἐποιοῦ σο [ἐποιέ ου]
3. ποιεῖται	ται [ποιέ εται]	3. ἐποιεῖτο το [ἐποιέ ετο]
Pl. 1. ποιούμεθα	μεθα [ποιε όμεθα]	Pl. 1. ἐποιούμεθα μεθα [ἐποιε όμεθα]
2. ποιεῖσθε	σθε [ποιέ εσθε]	2. ἐποιεῖσθε σθε [ἐποιέ εσθε]
3. ποιοῦνται	νται [ποιέ ονται]	3. ἐποιοῦντο ντο [ἐποιέ οντο]
Infinitiv: ποιεῖσθαι	[ποιέ εσθαι]	Partizip: ποιούμενος, -μένου [ποιε όμενος] ποιουμένη, -μένης [ποιε όμένη] ποιούμενον, -μένου [ποιε όμενον]
Imperativ: 2. Sg. ποιοῦ [ποιέ ου] — 2. Pl. ποιεῖσθε [= Indikativ Präsens]		